

Quid igitur Logica illā sibi curatio est? Ajo quòd non sit Ethica, sed Logica. Rationē assertionis do illam. In methodo crypticā dominatur etiam prudētia; neq; tamen illa ob id Ethicæ infertur. Idem cense de hāc methodo minūs imperfēctā, quæ in disciplinis omnino loçum invenit. Sed quid illud sibi vult, quòd hāc talis methodus nullam dicitur admittere crypsin? Sanè nullam. Duntaxat recedit à normā præceptorum Logicorū de definitione & distributione suprà l. 4. & 5. traditorum. e. g. lex definitionis est: definitio affirmata esto, item à priori. Sed methodus minūs imperfecta etiam adimit negatam, & à posteriori, in casu (ut loquuntur) necessitatis. Nulla igitur in illā est crypsis, prout vulgo crypses methodi recensentur, ut paulo pōst audies.

Methodus magis imperfecta est, quæ sic accommodatur dissentium captui, ut admittat crypsin. Et hāc in arte non habet locum. Dicitur aliás cryptica.

Estque vel defecta, vel redundans, vel inversa.

Est enim triplex crypsis, hoc est, recessus à methodo perfectā; videlicet defectus, redundantia & inversio. Nam tribus hisce modis recedimus à legibus methodi perfectarum. Prima illa lex, de methodo minūs imperfectā, solum recedit à legibus horisticis & meristicis.

Methodus defecta est, quæ omittit quedam homogenea & in docendo necessaria.

Methodus redundans est, quæ aliquid præter homogenea tractat; sive id fiat repetitione homogeneorum, sive heterogeneorum additione.

Nam etiam repetitio homogeneorum est heterogenea in disciplinis. Huc igitur pertinent amplificationes & digressiones.

Methodus inversa est, quæ ordinem partium doctrinæ immutat.

Quod fit, dum quæ priori loco tractari debebant, posteriori tractantur, aut contraria. Vulgo dicitur ὑστέροις αρχέτεροις, ὑστέρωσις, ὑστέρολογία. item αρχέτεροις ὑστέροι.

K k